

Poštini Glasnik

Glasilo Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije, Dravske sekcije v Ljubljani.

Letnik XII.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1932.

7. števil.

Tople besede za našo stroko v parlamentu.

Iz »Podrinskih Novin«, ki izhajajo v Šabcu, prinašamo govor poslanca g. Milivoja Dj. Izakovića, ki je zahteval med drugim izpremembo proračuna prometnega ministrstva. O naši stroki je izpregovoril tele besede:

Telefoni v našem kraju so pravi aparati za sekiranje. Pristojbine se pošteno plačujejo, vsaka minuta se najskrbneje zabeleži, ali redke je slučaj, da se stranki na večjo daljavo tudi razumeta. Poudarjam, da tega ni krivo osebje in tudi tehnične sekcije ne, zakaj vsi ti ne samo da opravljajo svojo službo najvestneje, morajo še celo požirati žalitve. Ali kaj hočejo, ko pa je material slab in ko še slabega materiala ni dovolj na razpolago, tako da se jim čudim, kako da lahko še sploh dajejo zveze. Dolžnost pristojnih činiteljev je torej, da poskrbe za dober material, dobre aparate itd., nakar bodo lahko zahtevali popoln uspeh.

Poštno osebje je z delom preobloženo. Čekovna služba sama mu zadaja veliko posla. Davčne uprave so se zelo razbremenile in prevrgle velik del svojega bremena na pošte, dočim je ostalo število osebja pri davkarijah isto, na poštah pa tudi isto. Ne bilo bi samo humano, ampak tudi pravično in v interesu službe, da se davčno osebje reducira, število poštneja pa zviša.

Napredovanja.

(Konec)

Z rangom bi nam ne mogel ustreči niti sam Bog ne. Ljudje smo že taki (poštari pa še posebno), da si radi domišljujemo in se postavljamo nad druge in da gledamo na vse okrog sebe takole malo zviška, češ, kaj bo tale! Ali kakor že rečeno, vse to nam je več ali manj lahko razumljivo.

Toda nekaj pa je pri tem, kar nam ni razumljivo. Nekaj, kar se vse pogosteje pojavlja v zadnjih časih ob priliki napredovanja. To so namreč prav nerazumljivi in že kar nič več oprostljivi napadi na svojo lastno stanovsko organizacijo. Te čudovite manire zavzemajo že tak obseg in značaj, da bi bilo najbolje, ako bi jo funkcionarji organizacije ob vsakem napredovanju kar popihali. Res in brez šale! To je tako, kakor da bi funkcionarji podpisovali ukaze za napredovanja. Komaj prinesejo časopisi objave o napredovanju, se že začne bombardiranje na organizacijo od strani tistih, ki niso napredovali. Za te je vsega kriva organizacija. Organizacija je sploh kriva vsega hudega. Če kdo ne napreduje, kdo je kriv? Organizacija! Če je redukcija, če se zmanjšajo premijki, kdo je to naredil? Organizacija! Če kdo ne dobi zaprosenega mesta, če ni premeščen, kamor je prosil, če je slabo ocenjen, če je bil disciplinsko obsojen, če je na protokolu, če ga je predstojnik ozmerjal, kdo ima vse to na vesti? Organizacija!

Organizacija je kriva vsega slabega. Kadar pa kdo napreduje, kadar gre vse prav in v redu, kadar kane v poštarsko življenje kaka kaplja blagodat, kdo pa ima tu svoje zasluge? Dobri duhovci, srečna usoda, kizmet, fatum! Največkrat pa kar dotični sam, tu in tam tudi kak »stric« ali pa »srečna politika«.

Pogodbene pošte so izkazale negativen rezultat. Ako bi upoštevali samo deficit, ki je bil ugotovljen te dni samo pri eni teh pošt, bi videli, da bi se z njim vse leto tri državne poštne lahko vzdrževale.

Poštno in telegrafsko telefonsko osebje ni zadostno plačano ne po svoji kvalifikaciji ne po svojem delu in po naravi tega dela, zlasti, ako ga primerjamo z drugimi strokami, kakor na primer z davčnimi inspektorji. Dočim je višji davčni inspektor s šestimi razredi srednje šole takoj po 20 letih službe še po starem zakonu skočil v 1. skupino II. kategorije, ga upravnik pošte s 6 razredi gimnazije, s strokovno šolo in 30 leti službe ni dohitel, pa ga, kakor kaže, tudi ne bo dohitel. To je očitna krivica. Starešine pošt in upravniki bi morali že v interesu službe stanovati na poštah. Interes službe zahteva, da se to izvede, kjerkoli je le mogoče, ali nepravično bi bilo, ako bi se od njih, ki so siromašno plačani, zahtevalo za uradno stanovanje toliko, kolikor se danes zahteva.

Končno prosim v interesu službe, da se na vseh poštah takoj dopolni uradniški stalež, kakor je to predpisano. Ne dvomim, da se bodo te moje skromne pripombe in želje upštevale in zato izjavljam, da bom glasoval za predloženi proračun prometnega ministrstva.

Če opomnite koga, da je dobil to ali ono po zaslugi organizacije, vas bo takoj nahrulil: »Kaj, kakšna organizacija? Kaj nisem sam to zaslužil, kaj ne poznate mojih talentov in sposobnosti, o katerih sega slava že vse tja do Beograda?« Bili so časi, ko smo slišali tudi to: »Beži, beži, kaj bo sirota organizacija! To mi je izposlovala moja stranka. Kaj misliš, da sem se zastonj eksponiral?«

Organizacija nosi samo zlo. Dobro in koristno pa pada kar z neba kakor je padala Izraelcem mana v puščavi

Ob teh poslednjih napredovanjih so se zopet našli ljudje, ki mislijo, da predlaga v Beograd spisek za napredovanja organizacija sama in da so v spisku kakopak samo oni, ki so s predsednikom, podpredsednikom, tajnikom ali kakim drugim odbornikom v najboljših zvezah. To so ti kaveljni!

Ne verjamete, da se najdejo ljudje, ki imajo tako primitivne pojme o organizaciji? Na žalost dokazujejo dogodki, da so taki ljudje med nami. Če ni to, potem pa se ljudje samo delajo tako primitivne in naivne, da lahko zabavljajo na organizacijo. Pa to bi ne bilo navsezadnje še tako hudo, če bi šlo samo za tako primitivno in naivno pojmovanje. Zlo je namreč to, da se najdejo zlobni ljudje, in sicer med našim članstvom kakor tudi med nečlani, ki naivnim ljudem namigujejo, da zato niso napredovali, ker jih organizacija ni predlagala v napredovanje. Doznali smo, da se brezvestni ljudje poslužujejo proti sedanjemu vodstvu tudi takih umazanih sredstev, samo da bi pri lahkovernih članih, ki nimajo nobenega pojma o sedanji težki situaciji, diskreditirali vodstvo in organizacijo. Da bi izpodkopali zaupanje v sedanje vodstvo in zanetili čim večje nezadovoljstvo med članstvom. Cilj takega rovanjenja je prozoren in biti mora res otročji, kdor tega ne vidi. Takouslužbencev v to kategorijo. In pozneje je

se dela pri nas opozicija. Nenačelna opozicija, ki izpodkopa tla ne sedanjemu vodstvu, ampak sami organizaciji in s tem tudi bodočemu in vsakemu njenemu vodstvu. Le tako naprej! Če je tako zvani opoziciji prav, da ruši temelje organizacije, naj ve, da ji ne bo tako lahko pozneje zidati, kakor ji je lahko sedaj podirati. Kdor hoče vladati na razvalinah organizacije, naj ruši naprej, naj ruši, kar že razmere in težki časi niso izpodjedli.

Vsem članom, ki še niso izgubili resnosti in razsodnosti, pa tole: organizacija je storila svojo dolžnost v polni meri. Intervenirala je v Beogradu tako glede napredovanja kakor glede načina njihove izvedbe. Napredovanja so se izvedla, kolikor je bilo to možno v sedanjih težkih finančnih razmerah. Če je bil izbran neugoden ključ za napredovanja, ni tega kriva organizacija. Njena naloga je, da na to opozori merodajne faktorje, kar bo tudi storila. Več ni v njeni moči. Ne sme se pa pozabljati, da živimo danes v čisto drugačnih razmerah, nego smo živeli pred tremi ali dvema letoma. Te razmere so se od tedaj temeljito izpremenile. Zato je smešno in bedasto, ako se širijo med ljudi govornice, češ, če bi bil kdo drug predsednik naše sekcije, potem bi bilo drugače in vse bolje, potem bi se cedila med in mleko. Kdor je pošten, mora uvideti in vedeti, da bi se zaradi osebe predsednika v naši sekciji ne izpremenile splošne razmere niti za las. Politične, gosposdarske in finančne razmere gredo in bi šle svojo pot, pa naj bi bil pri nas predsednik Peter ali Pavel, Marko ali Janko. Minili so tudi tisti časi, ko so se sestavljale liste in predlogi za napredovanja v drugih razmerah in ko smo se borili, kdo bo prišel v predlog. Zdaj se napredovanja že davno ne vrše več tako.

Vsem nezadovoljnim, ki jim neuspehi organizacije niso všeč, pa povemo, da so ti neuspehi najmanj všeč njenemu lastnemu vodstvu. Sicer pa utegne imeti prav tisti tovariš, ki zdaj ni napredoval in je iztresel svojo jezo nad organizacijo, češ, zakaj pa imamo organizacijo, če ne zato, da nad njo iztremo svojo nevoljo. Nekaj užitka pa mora in eti za tistega kovača, ki ga daje vsak mesec organizaciji.

Stalno v krizi.

Svojevrsna kriza tlači, rekel bi, dosledno kandidate za uradniška zvanja, ki se razporejajo od X. do VII. skupine (bivša III. kategorija). Nepobitna, a žalostna resnica je, da živi vsa ta poštna uradniška stroka že več let v stanju stalne krize.

Ko je bila z zakonom o uradnikih iz l. 1923 ustanovljena za manipulativno uradništvo III. kategorija, se je zdela, da se bo precej razmahnila. Prevedba po omenjenem zakonu je uvrstila le malo uslužbencev, ki so imeli nižjo srednješolsko izobrazbo, med uradnike ali pripravnike III. kategorije. Večina uslužbencev, ki niso imeli 4 razredov gimnazije ali realke, pa so vršili že več let uradniško službo, je bila prevedena bodisi v zvanjčnike oziroma služitelje ali pa dnevničarje. Naknadno se je na podlagi priznanj nekaterih višjih razredov, ljudskih, tem sorodnih ali strokovnih šol, predvsem pa mesečnih šol kot enakovrednih dovršeni nižji srednji šoli postavilo še nekaj starejših

bilo po budžetni možnosti še nekaj oseb popolnoma na novo sprejetih, v III. kategorijo in tudi nekaj starejših uslužbencev s pridobljenimi šolami je še doseglo III. kategorijo. Kar se je sprejemalo še s to izobrazbo, je pa bilo postavljeno skoro vse na zvančniške, služiteljske ter dnevničarske položaje in pričela se je pravcata borba za prazna uradniška mesta. Nekako od l. 1926 naprej je pa ostala III. kategorija več ali manj nedostopna in izjemoma je še kakšen novinec prišel do imenovanja ter zasedel starejšemu zasluženo prednost. Od tedaj se več niso sprejemali novi, ker je število takih uradniških zvančnikov, služiteljev in dnevničarjev doseglo predvideno število prostih mest za III. kategorijo in je »Pravilnik o sprejemu in strokovnem izobraževanju pripravnikov za p. t. uradnike« iz l. 1926 povrh vsega predpisal za vse postavljive razpis natečaja. Od takrat naprej, torej celih 5 let, čakajo uradniški kandidati na prevedbo.

Po silnem prizadevanju strokovnih društev je bilo to vprašanje oživljeno zlasti v l. 1930, ko se je s pomočjo naše direktije končno našla možnost, prevesti vsaj 9 takih kandidatov. Vsem ostalim (nad 100 po številu) je pa ostala sama nada na boljše čase.

Uradniški zakon od 31. marca 1931, od katerega smo pričakovali rešitve in ki je sedaj zadnja norma, pa ima v § 7 (1) nov voz za prevedbo teh uslužbencev. Ta paragraf namreč določa, da mora prosvetno ministrstvo izdati uredbo, ki naj predpiše, katere šole ustrezajo pojmu nepopolne srednješolske izobrazbe, ki se zahteva za vstop

v uradniško zvanje po § 45 (1). Ta uredba na žalost do danes še ni izdana.

Po šestem letu čakanja je tem kandidatom trenutno celo zabrisana orientacija, ali sploh izpolnjujejo pogoje za uradnike po § 45 (1) u. z. Da bo bodoča uredba sprejela vse za bivšo III. kategorijo priznane šole, skoro ne moremo dvomiti. Dravska sekcija UPU je meseca decembra 1931 preko najuglednejših osebnosti skušala pospešiti obelodanjenje uredbe. Potrjeno je, da se je intervencija izvršila, težko je pa zagotoviti, kdaj bo uredba izšla, zlasti zato ne, ker u. z. zanjo ne predpisuje nobenega termina. Vemo pa to, da je januarja t. l. izšel zakon o meščanskih šolah, ki je v najtesnejši zvezi s predvideno uredbo, v februarju t. l. pa zakon o srednjih tehničnih in moških obrtnih šolah. Da je zakonodajstvo na prosvetnem šolskem polju v permanenci in verjetno skoro dovršeno, nam potrjuje zadnja časopisna vest o imenovanju članov glavnega prosvetnega sveta, ki ima pripraviti uredbo po § 7 u. z., to je dati oceno o veljavnosti šol za poedine stroke civilne drž. službe. Dokler tedaj nimamo popolne zakonodaje o našem šolstvu, se najbrž ne moremo nadejati uredbe ter je zato tako zdrževanje iste umavno, čeprav jo težko pričakujemo. Pogrešamo jo zlasti sedaj, ko smo tik pred novim proračunskim letom (skrajna etapa upanja), in ko smo mislili, da se bodo prazna sistemizirana uradniška mesta zasedla po teh kandidatih. Izšla so tudi nova pravila o državnih strokovnih izpitih za uradniška zvanja v p. t. stroki, a za omenjene uslužbence

so brez pomena, dokler ne izide omenjena uredba.

Rešitev vršilcev uradniških dolžnosti iz te mučne situacije je menda ta čas najaktualnejša zadeva za UPU. Zavednost njihova, da je **personalno vprašanje** kardinalna točka vsake organizacije, jih vodi strnjene med članstvo UPU, ki naj predvsem dosledno, energično in ob vsaki priliki skuša razvozlati najtežje vprašanje teh težko preizkušenih tovarišic in tovarišev.

Priznati se mora, da uprava sekcije ne pušča z vidika težke situacije teh članov, ki so mu sicer naklonjene tudi kompetentne oblasti, in da pazljivo zasleduje razvoj tega problema. Razume se tudi, da ne bo zamujena nobena intervencija, kadar bo uredba izšla. In spričo tega stanja bi bilo prenašnjeno napovedovati kakršnekoli represalije napram organizaciji, ker s tem bi se ji samo odvzela nadaljnja inicijativa, prizadeti bi se pa sami izolirali. Le po lojalni poti in s številčno močno organizacijo moremo uspešno napredovati.

Kaj pa naši starejši tovariši? Ali ni med njimi veteranov, ki bi po svojem službovanju in kvalifikaciji pač zaslužili, da dobe v § 45 (1) u. z. predvideni najvišji položaj, to je VII. položajno skupino?!

Poglavje XIII. u. z. obsega zvanja po položajih, zatečenih na dan uveljavljanja tega zakona. Poleg drugih pet resorov najdemo iz našega resora samo pri poštini hranilnici za to stroko zvanja VII. skupine. Ni dvoma, da je treba pošto po njenem obsegu, važnosti ter odgovornosti uvrstiti med najaktivnejšo

* Naš list bo v seriji člankov objavil delo tovariša Vaclava Kunsta, ki je znan strokovnjak v brzojavni službi. To njegovo strokovno delo dokazuje, da so med nami še ljudje, ki jim je stroka zares pri srcu, ki ne opravljajo svoje službe samo za plačo, ampak ki se v stroki tudi izživljajo, ki se vanjo poglobljajo, in ki neprestano snujejo, vedno in povsod opazujejo in iščejo, kako bi odpravili, kar je slabega, izravnali, kar je krivo in po čim krajši in zlonejši poti prišli do popolnosti. To njegovo delo je plod njegove ljubezni do stroke, njegove marljivosti in, kakor pravi sam v svojem dopisu na sekcijo, dolgoletnega praktičnega opravljanja službe in vednega opazovanja. Da bi prišel do čim sigurnejših zaključkov, si je ogledal poslovanje v brzojavni službi pri večjih centralah v Sloveniji, pa tudi v Zagrebu, Novem Sadu, Subotici in Beogradu. S tem svojim delom hoče predvsem podpreti vse tiste, ki so pri delu na morzu oziroma v brzojavni službi šibkejši. G. Kunst zasluži za svoj dober namen, trud in požrtvovalnost priznanje in zahvalo.

Vaclav Kunst:

Moji nasveti za službo na morzu.

Statistika.

Mariborski telegraf sprejme in odpravi mesečno nekako 33.000 (zaokroženo) brzojavk, od tega jih odpade na hughes 21.000 in na morz 12.000.

To število je podlaga naslednjim statističnim računom.

Moči so računane na hughesu 4, na morzu pa 6, in sicer vsaka z osemurno službo na dan.

Dnevna frekvenca morza je potemtakem 400 brzojavk (hughes 700) ali vsako uro 50 (88), odnosno odpade na vsakega morzista mesečno 2000 brzojavk (na hughista 5250) dnevno 66 (175) in na uro 8 (22) komadov.

Kakšna je kapaciteta enega morzista? Prvovrstni morzist odpravi (odnosno sprejme) na uro kakih 800 besed, ta mera pa se lahko jemlje samo tam, kjer gre za strnjene tekste (brez glav in brez rečujev). V naših razmerah bi se mogla oceniti prvovrstna moč na kakih 500 besed na uro. Če se za doklicanje za reču in za drugo manipulacijo vzame 20 odstotkov od tega, potem bi ostala čiš-

ta kapaciteta za enega morzista na uro 300 besed brzojavnega teksta. Ker imajo brzojavke povprečno po 12 besed, bi to dalo 25 brzojavk na uro. Ta številka je pri dobrem in pravilnem delu dosegljiva in ni prav nič pretirana. Dober morzist bi torej moral ob dobrem delu (sebe in visavija) opraviti v osemurni službi 160 brzojavk ali na mesec 4800 komadov.

Če primerjamo doseženo število brzojavk z dosegljivim, dobimo razmerje 8 : 25, ali z drugimi besedami: na morzu se napravi samo slaba tretjina tega, kar bi se lahko, odnosno moralo opraviti. Seveda je treba pri tem pripomniti, da bi ta efekt (25 na uro) pomenil že zelo popolno službo na morzu, in da bi bil najlažje dosegljiv na vodih, kjer leži za vsako postajo po več brzojavk, ravno tako pa je gotovo, da je današnji delovni efekt morzista preko 100 % prenizek in da bi pri današnjih razmerah in pri pravilnem opravljanju službe vsak morzist prav z lahkoto dosegel urni efekt od 15 brzojavk, kar bi dalo mesečno 3600 komadov, prvovrstne moči pa bi se seveda na moč približale urni kapaciteti 25 komadov, oziroma bi to celo prekoračile.

Odgovoriti je treba sedaj na vprašanje, zakaj števila 15 na uro skoro noben morzist ne doseže (tisti, ki to dosežejo, so zelo, zelo redke izjeme), marveč večina samo dobro polovico, mnogi pa niti polovice ne.

Vzrokov je več. V prvem redu netočno odzivanje klicane postaje, potem preobilica nepotrebnih znamenj in besed, ki se na morzu brez potrebe dajejo, eden glavnih vzrokov je površno, nerazločno dajanje in površno sprejemanje, nadaljnji vzrok je nerodnost pri opravljanju službe in neverziranost v morzovi manipulaciji, nepoznanje predpisov in premala gibčnost v izvajanju istih, nagnjenje za medsebojna dokazovanja in prerekanja in ne zadnji: premalo smisla in volje za dobro in uspešno delo.

Na morzu ni glavno, da se mnogo dela, marveč da se mnogo in hitro opravi. Vsak dober morzist mora gledati na to, da pri čim manjšem in čim manj napornem delu doseže čim večji efekt in da si delo kolikor le mogoče poenostavi. Dela naj tako malo, da ravno

še doseže skladnost s pravilnikom in predpisi, delo pa, ki ga ima opraviti, naj si tako zracionalizira, da bo dosegel popolni efekt. V splošnem se na morzu za delo, ki ga je treba opraviti, mnogo preveč dela. Isto delo bi se dalo opraviti s prihrankom moči, časa in brzojavnega voda, in sicer tako, da bi bilo bolj v skladu s pravilnikom, kakor je bilo doslej.

Zelo huda rana morza je tradicija, ki se podeduje iz generacije v generacijo, in ki podpira razne, še iz Avstrije datirajoče navade in razvade, ki delo silno zavlačujejo in katerih niti ni vedno mogoče spraviti v sklad s predpisi in s pravilnikom. Na drugi strani dovoljuje pravilnik za telegrafsko službo lažji način opravljanja poslov, kakor se to do sedaj praktikira, so pa celo slučajni, kjer pravilnik naravnost predpisuje, da se delo opravi na lažji in enostavnejši način. Morzisti očitujejo neko prav bolezensko konzervativnost in nagnjenje k slabemu ter se dosledno branijo vsake novotarije, pa četudi prinaša poenostavljenje in olajšanje dela. Drugače si namreč ni mogoče razlagati, da **tekem desetih let, odkar velja naš pravilnik o telegrafski službi, niso izkoristili vsaj tistih njegovih določb, ki jim delo olajšujejo in poenostavljajo.**

Namen teh člankov bo, opozoriti na take nedostatke, poenostaviti in izboljšati, kar je slabega. Vsa vprašanja manipulacije na morzu bodo v njih obravnavana z edino tendenco, kolikor sploh dovoljuje pravilnik, delo enačiti in poenostaviti, opustiti vsako, navidezno še tako nezatno obremenitev morzista, izboljšanje načina sprejemanja in oddajanja in s tem povečati zmožnost vsakega posameznega morzista, da bo vsak posameznik v slučaju večjega prometa lahko opravil z dosedanjo energijo in potrošnjo svojih moči več kakor doslej.

Vsa navodila izvirajo iz dolgoletne prakse in dolgoletnih opazovanj, so vsestransko preizkušena in namenjena za praktično uporabo. V njih ni prav nikakih teoretičnih problemov, nikakih poizkusov, za katere se ne ve, kako bi se praktično obnesli, poleg tega pa so v strogem skladu s pravilnikom o telegrafski službi in z veljavnimi predpisi.

in najrentabilnejšo panogo službe in da ta služba zahteva uslužbenca na mestu dan in noč in napora vseh njegovih sil. Zakaj pa naj bi njeni uslužbenci, o katerih govorimo, ne bili nagrajeni z najvišjim predvidenim zvanjem, to je s VII. skupino?

Zato apeliramo na Dravsko sekcijo UPU, da smatra tudi ta del problema za **odprto vprašanje naše stroke** in da ima oba predmeta do povoljne realizacije na dnevnem programu. —ina.

Z rednega obénega zbora „Pošt. doma“

ki se je vršil dne 19. marca t. l. v hotelu »Union« v Ljubljani.

Ta občni zbor je bil v resnici zelo važen, saj je sklepal, kaj naj se napravi z imovino »Zadruga Poštni dom«, ki ima lepo parcelo ob Dunajski cesti in gotovine okoli 600.000 dinarjev. Zato bi pa lahko bil in bi moral biti boljše obiskan kakor je bil, čeprav se ne more reči, da je bilo veliko sedežev praznih. In tisti, ki so prišli, so zares pokazali, da vedno, za kaj gre.

Običajne točke občnih zborov so bile kaj hitro opravljene, saj sta po revizijskem poročilu načelstvo in nadzorstvo storila za realizacijo pred leti spočete ideje vse, kar sta mogla. Živahne debate smo pa slišali po zares strokovnjaško izdelanem poročilu o gradnji doma, ki ga je podal podpredsednik zadruga g. Šalehar. Njegov referat je bil tako zanimiv, vsestransko tako obdelan, da ga bo morda »Poštni glasnik« v prihodnjih številkah objavil.

V tem svojem referatu je na podlagi od inž. g. Suhadolca napravljene skice pokazal, da bi lahko takoj začeli z zidanjem impozantnega trinadstropnega poslopja, in sicer za sedaj samo ob Dunajski cesti. Dokazal pa je hkrati rentabilnost doma, dočim je utemeljeval svojo skepsu glede zidanja, oziroma vzdrževanja kaknega zdravilišča oziroma okrevališča.

S tem je sprožil dolgotrajno debato, ali naj bi sploh začeli z zidanjem svojega doma ali ne in ali bi ne bilo koristnejše otvoriti okrevališča za poštne uslužbence.

Oglašali so se govorniki, ki so se nagibali sem in tja, ali niti eden ni mogel podati prave in jasne perspektive za okrevališče, dočim so si bili vsi edini v tem, da je pametno, ako se denar čim prej investira v realiteto. In ko so zborovalci slišali, da je poštni dom predvsem namenjen za konvikti, v katerem bi našli varno streho, ognjišče in nadzorstvo v Ljubljani študirajoči sinovi podeželskih poštarjev, je vse nadaljnje razmišljanje prenehalo. Vsi navzoči so nato soglasno sprejeli predlog tovariša Slavca iz Kranja, naj se začne z zidanjem doma še to pomlad.

Po tem sklepu bodo torej lopate kaj kmalu zastavljene in tako se bližamo slovenski poštarji uresničenju svojega ideala. Mogoče res niso več daleč dnevi, ko bomo vsaj v eno nadstropje svojega doma že lahko sprejeli deco svojih ljudi. Po letih pa, če Bog da, bo to res naš dom, v katerem bodo razen prtiličja, ki bi se oddajalo v najem, in tako pomagalo kriti davke in druge stroške, vsi prostori na razpolago samo nam in našim namenom.

KOLESA

in vse potrebščine za nje kupite najbolje in najceneje samo pri tvrdki

A. GOREC D. Z O. Z.

v palači Ljubljanske kreditne banke na Dunajski cesti 1 in delavnica na Gosposvetski cesti 14.

DRAVSKA SEKCIJA UDRUŽENJA P. T. T. USLUŽBENCEV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE V LJUBLJANI

sklicuje po sklepu seje uprave od 18. marca t. l. svojo

redno letno skupščino

ki se bo vršila v nedeljo, dne 8. maja t. l. v Ljubljani. Čas in lokal objavimo v prihodnji številki lista.

Dnevni red:

1. Otvoritev in volitev predsedstva skupščine.
2. Poročilo uprave:
  - a) o splošnem delu in poslovanju v poslovnem letu 1931/32;
  - b) o gospodarskem poslovanju in financah sekcije;
  - c) obračun in bilanca za proračunsko leto 1931/32;
  - d) poročila odsekov.
3. Poročilo in predlogi nadzorne komisije.
4. Poročila glavnih poverjeništev.
5. Proračun za proračunsko leto 1932/33.
6. Volitve:
  - a) uprava sekcije,
  - b) članov glavnih poverjeništev.
7. Govori odposlancev in gostov.
8. Predlogi in vprašanja.

Vabljeni so vsi člani sekcije, zlasti pa poverjeniki, ki so po pravilniku o poverjenikih dolžni prisostvovati skupščini. Poverjenikom in članom se na zahtevo povrnoje faktučni vozni stroški za III. razred osebnega vlaka.

V Ljubljani, dne 25. marca 1932.

Uprava.

Občni zbor

Gospodarske zadruga poštinih nameščencev v Ljubljani.

Poslovno poročilo načelstva, ki ga je podal na rednem letnem občnem zboru dne 6. marca t. l. predsednik načelstva, ugotavlja, da je tudi v preteklem letu zadruga med poštinih uslužbenci uspešno vršila svbjo eminentno važno gospodarsko, socialno in kulturno nalogo. Število članstva se je zopet zvišalo in tudi konzum blaga je napram letu 1930 znatno narasel. Zadruga je med letom cene svojim izdelkom stalno zniževala in prodajala je prvovrstno blago po najnižjih cenah. To posebno kaže zlasti čisti dobiček v računskem zaključku, ki je minimalen napram milijonskemu prometu zadruga. Dasi so bili nekateri člani na občnem zboru mnenja, naj zadruga dela z večjimi dobički, je g. predsednik pravilno poudarjal, naj bodo deležni dobička predvsem kupujoči člani s tem, da dobe blago ceneje. Tudi hranilne vloge so porastle, kar je znak velikega zaupanja, ki ga uživa zadruga med svojimi vlagatelji. Denarno krizo v zadnjem četrtletju 1931 je zadruga naglo in brez škode premagala in ves čas je izplačevala vsako odpovedano hranilno vlogo. Na ta način si ni samo ohranila stare vlagatelj, ampak si pridobila še novih. Največji vlagatelji so naše strokovne in ostale organizacije, ki so zadrugo podprle z večjimi vlogami in koristile s tem neposredno tudi svojem članstvu. Poročilo tudi priznava, da hranilna akcija med poštinih uslužbenci ni tako uspela, kakor bi si želeli, kar pa je razumljivo, ako upoštevamo težke življenjske razmere, v katerih živimo poštarji. Vsled znane redukcije prejemkov se bo položaj članov še poslabšal. Dokaz težkih razmer so tudi številne prošnje za posojila, ki so prihajale na načelstvo. Po večini je načelstvo upoštevalo prošnje in odklonilo samo take za večja hipotečna posojila, s katerimi se zadruga za sedaj ne bavi. Šlo pa je tudi takim prosilcem z nasveti in informacijami na roke. Poročilo navaja, da so se morala posojila maksimirati, ker bi se sicer vsled pomanjkanja razpoložljivih denarnih sredstev ne mogli ustreči vsem prosilcem.

Zanimiva je tudi ugotovitev, da so nabave blaga na nakazila v zunanjih trgovinah silno nazadovale. Poročilo navaja, da se je promet napram lanskemu za $\frac{1}{3}$ znižal in da je pričakovati še večji padec v tekočem letu. Izmed številnih vzrokov padca nabav je gotovo najvažnejši ta, ki tiči v poostrenih življenjskih razmerah. Poštarji smo prisiljeni prav povsod omejiti si nabave na minimum.

Podrobno se pa peča poročilo s krojačnico. Uprava zadruga se je stalno trudila pridobiti za krojačnico dobrega mojstra, ki bi bil po volji vsem članom. Vse kaže, da se ji je sedaj posrečila izbira mojstra, ker je prevzel krojačnico s 1. marcem t. l. izkušen, starejši krojaški mojster, ki uživa prav dober sloves in ki je bil zadrugi od več strani toplo priporočen. Članstvo naj sedaj podpre krojačnico z naročili. Cene so nizke in se bodo še znižale, če se bo krojačnice posluževal prav vsak član. Poročilo graja nekatere važnejše napake članov, ki n. pr. ne posvečajo izbiri kroja potrebne pozornosti, ki ne pridejo k meri in si celo ne izberejo blaga itd. Zato je treba odobravati pripombo predsednika, da je od članov odvisno, kalkšna bo krojačnica.

Revizijsko poročilo revizorja Zveze Slov. zadrug, ki ga je prečital revizor g. Rozit Anton sam, navaja, da je bilo poslovanje zadruga prav dobro, da so njeni računski zaključki v redu sestavljeni in da odgovarjajo faktučnemu stanju.

Po razrešnici se je soglasno sprejela predlagana sprememba pravil in pri volitvah so ostali v upravi dosedanji člani razen enega. Pri slučajnostih smo čuli več predlogov in nasvetov za bodoče poslovno leto.

Občnemu zboru so prisostvovali tudi razni delegati naših organizacij in delegat naše službene oblasti.

Konstituiranje načelstva in nadzorstva.

Načelstvo zadruga se je za tekoče poslovno leto takole konstituiralo: Predsednik je g. Ferjančič Franc, tajnik g. Ferluga Jože, blagajnik g. Ban Martin, gospodar posojilnice in hranilnice g. Slamič Vinko, gospodar kuriva g. Čeh Karel in gospodar delavnic gospod Martinšek Franjo.

Predsednik nadzorstva je g. Jereb Franjo, zapisnikar pa g. Kavčič Ivan.

S 14. redne odboro se je Dravske sekc. UPU.

Seja se je vršila 18. marca t. l. Predsednik je poročal, da so pritožbe sekcij proti samovoljnemu postopanju Centralne uprave Udrženja uspeli. Ministrstvo je namreč odredilo nevtralno komisijo treh višjih železniških uradnikov, ki imajo nalogo zaslišati posamezne predsednike sekcij in dognati, ali in koliko so sekcije krive neurejenosti v Udrženju. Komisija je našega predsednika tov. Čampa že zaslišala. On ji je opisal ves potek in razvoj organizacijskih zadev od glavne skupščine v Celju pa do danes. Komisija se je lahko prepričala, da Dravska sekcija UPU ni prav nič zakrivila in da je njena izključitev po centralni upravi neutemeljena. Nato so se obravnavali razni dopisi od drugih sekcij, določil se je zastopnik sekcije za občni zbor zadruga »Poštni dom« (predsednik Čampa), hkrati pa sklenilo, da bo občni zbor naše sekcije dne 8. maja t. l. (glej vabilo na občni zbor).

Po izjavi predsednika se je sekcija obrnila z obširno vlogo na novega šefa personalnega odseka v ministrstvu, g. Artonovića. V vlogi mu je pojasnila stanje in položaj osebja ter razpoloženje glede na zadnja imenovanja.

Po že izvršenih imenovanjih v višje skupine pričakuje sekcija še napredovanje za nižje skupine in tudi za pripravnike.

Glede polaganja izpitov zvančnikov, ki opravljajo uradniško službo, je pojasnil predsednik, da je po novem zakonu za zvanja, ki se razporejajo od X. skupine naprej, potrebna nepopolna srednješolska izobrazba. Koliko šol in kakšne šole so tu mišljene, ni jasno. O tem bo sklepal prosvetni svet v Beogradu, ki zaseda že nekaj časa. Po izjavi g. Dimnika, člana tega sveta, bo to vprašanje v najkrajšem času rešeno.

Naši sestanki.

Sestanek v Ljubljani.

V seriji sestankov je bil predviden tudi informativni sestanek v Ljubljani. Ljubljansko članstvo že dolgo ni imelo sestanka, pa je zato mislilo in pričakovalo vodstvo naše sekcije, da bo po toliki pavzi sestanek rekordno obiskan, vsaj z ozirom na važna in aktualna vprašanja, ki so sedaj na dnevnem redu. Da bi ne bilo nobenih izgovorov, smo priredili sestanek v začetku meseca, na soboto 5. marca t. l.

Kakor v zadnjih letih že večkrat, smo se tudi to pot glede ljubljanskega članstva močno zmotili. Kajti na sestanek je prišlo vsega skupaj, reci in beri, dvajset članov s poročevalcem vred. Teden dni pred razglasitvijo sestanka pa smo čuli od vseh strani, kako ljubljansko članstvo zabavlja, češ, zakaj da ni sestanka, da sklicujemo sestanke samo po deželi, da se bojimo sklicati sestanek v Ljubljani itd. Ko pa je bil sestanek sklican, zabavljačev ni bilo. To je dokaz, da nezadovoljnejšem v resnici ni bilo nič do sestanka, ampak da so zabavljali čez organizacijo in njeno vodstvo samo iz potrebe po zabavljanju in ker je zabavljanje že staroslavna ljubljanska navada. To je v Ljubljani moda, ki se ne menja nikoli. In ta manija bo menda ostala, dokler bo stala Ljubljana. To je že tako urejeno od pamtiveka, da Ljubljana ni zmožna dati ničesar od sebe. Da bi v prestolnici Slovenije kdo kaj pametnega, stvarnega in koristnega počel, to Bog ne daj! Zakaj pa živimo potem v metropoli, če ne zato, da zabavljamo? To je stara pravica Ljubljancin. Pamet in delo, to je za deželo, za kmete. Mi Ljubljanci pa smo fajn, nobel in kunštni. In kako kunštni! Da, mi smo mi! Mi vse vemo in znamo.

Na sestanke naj hodijo deželani, kmetje, ki ničesar ne vedo in ne znajo. Navadni informativni sestanki nam v Ljubljani niso potrebni.

Zato sedanje vodstvo organizacije v Ljub-

ljani ne bo priredilo nobenega sestanka več, pa tudi nobene druge prireditve ne.

Ljubljanci pa naj zabavljajo kar naprej!

Sestanek na Jesenicah.

Sestanek na Jesenicah na Gorenjskem se je vršil v nedeljo 13. marca t. l. ob pol 15. v prostorih restavracije Tancer. Članstvo iz področja jeseniškega glavnega poverjenišva je tudi to pot s svojo izredno veliko udeležbo dokazalo, da se živo zaveda pomena, ki ga ima udruženje p. t. t. uslužbencev za poštno osebje. Saj se je sestanka kljub temu, da je bila takrat pri gorenjskih poštah začasno uvedena podaljšana služba, udeležilo 37 članov, to je več ko polovica vsega članstva. V lepi tovariški vzajemnosti in harmoniji so prisotni, med njimi večje število zvaničnikov in služiteljev, z zanimanjem sledili izčrpnemu poročilu o situaciji v udruženju in stroki, ki ga je podal podpredsednik sekcije tov. štukelj. Po njegovem poročilu se je razvila debata, katere predmet je tvorilo zlasti vprašanje poštne doma. Na koncu sestanka je bila na predlog tov. Slavca izrečena upravi sekcije zapupnica in topla zahvala za njen trud in izražena želja, da naj vztraja na svoji začrtani poti. Sestanku je prisostvovala tudi tovarišica blagajničarka Mikuževa, ki se je privatno mudila na Gorenjskem. S svojo prisotnostjo je najlepše demantirala znane govorce o njeni ostavki in izstopu iz udruženja. Članstvo se je na lastne oči in ušela prepričalo, koliko je verjeti pisavi listov, ki udruženju niso naklonjeni.

Osebnosti.

Napredovali so v VI. skupino: tehnik Brežnik Štefan na direkciji, pb. ur. Rechberger Franc na Mariboru 2, Černe Avgust, Negode Miljutin in Košir Maks na Ljubljani 1, Gams Ivan in Savelli Josip v Celju, Kump Ernest v Kranju, Mlinarič Franjo v Središču ob Dravi in Ulčakar Franc v Novem mestu. V VII.

skupino: pb. ur. Turk Josip v Brežicah, Kolbe Cvetko v Litiji, Urbič Franjo v Ljutomeru, Ažman Marija v Trzinu, Kupec Ana v Celju, Vidmar Josipina v Brežicah, Friedl Leopoldina v Celju, Kopač Josipina na Ljubljani 3, Šarabon Karla, Trošt Marija na Ljubljani 1, in Urbančič Bernardina na Vrhniki. V IX. skupino: arh. ur. Slabina Josip na direkciji, pt. manip. Bižal Josipina na Vrhniki, Perše Milena na Mariboru 1, Radovan Terezija na Mariboru 2, Toplič Bertla v Slovenjgradcu, prakt. tehn. Banyai Jurij na radiopostaji Domžale, Cerkenik Miroslav in Kavčič Silvester pri mestni sekciji.

Postavljeni so: za pt. manip. X. skup. Zupan Anton na Ljubljani 1, za urad. priprav. Stubelj Josipana na Ljubljani 1, za dnevničarje: Treven Rafael na Mariboru 1 in Kastelic Viktor pri Sv. Juriju ob južni železnici.

Premeščeni so: pb. ur. VII. sk. Horvat Mihaela z Maribora 2 na Ljubljano 1, pb. ur. VIII. sk. Kunst Marija iz Smartnega ob Paki na Ljubljano 1 in Tratnik Stanko iz Cerknice na Ljubljano 1, telef. X. sk. Delimirovič Mačconka iz Beograda na Ljubljano 1, zvan. 2. sk. Završek Anton z Ljubljane 7 na Ljubljano 2, zvan. 3. sk. Butala Katarina iz Sevnice v Čabar, Tratnik Marija z Ljubljane 1 v Stari trg pri Rakeku, Blasin Ana z Maribora 2 v Ruše in Mehora Miroslav z Ljubljane 7 na Ljubljano 1, služ. 2. sk. Koprinsky Milica iz Skofje Loke v Kamnik, Mihelič Ivan z Ljubljane 2 na Ljubljano 6, Jazbinšek Josip z Ljubljane 6 na Ljubljano 2, Janovsky Marija z Maribora 1 na Maribor 2, Marinko Avgust z Ljubljane 2 na direkcijo, Brajer Josip z direkcije na Ljubljano 7 in Trampuš Ivan z Ljubljane 1 na Ljubljano 7.

Upokojeni so: adm. urad. VI. sk. Šemrov Franc na direkciji, pb. ur. VI. sk. Čik Terezija, Kovačič Lucijan in Pfeifer Karolina, vsi na Ljubljani 1 ter zvan. I. sk. Šavrič Martin v Brežicah.

Modno in manufakturno blago v veliki izbiri ter solidni postrežbi in po

nizkih cenah!

KÜHAR & HROVAT
Maribor, Aleksandrova cesta št. 9

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11

Dežnike
in
nogavice

izdelane v lastni tovarni iz najboljšega materijala

oddajamo tudi na drobno po skrajnih cenah v naših prodajalnah:

v Ljubljani, Pred Škofijo št. 19
v Beogradu, Kralja Milana ul. 13
v Splitu, Marulićeva ulica 4
v Zagrebu, Jurišićeva ulica 8

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov in nogavic

Josip Vidmar

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEV NA VELIKO

LJUBLJANA

Kolodvorska ulica št. 8

Glavno zastopstvo in samoprodaja za Slovenijo vseh izdelkov tovarne za dokumentni in kartni papir

BRATJE PIATNIK, RADECE

angleškega
in češkega
sukna!

BOGATA IZBIRA!

A. & E. SKABERNĚ
LJUBLJANA

POZOR

Naznanjam vsem poštanim nameščencem, da sem **PREVZEL KROJAČNICO »GOSPODARSKE ZADRUGE«**, Grudnovo nabrežje št. 1 (Pred Prulami št. 1).

Izdeloval bom vsakovrstna oblačila po najnovejšem kroju za dame in gospe. V zalogi imam blago vseh vrst kakor tudi češke in angleške vzorce.

Postrežba točna, cene solidne!

Priporoča se

KVEDER LEOPOLD,
krojaški mojster.

Dent. Leop. Smerkolj
tehničar

prej voditelj ateljeja Zins

Ljubljana VII

Celovška cesta 32/II.

Sprejema

od 8.-12. in od 14.-18.

Telefon št. 34-48

FABIANI
& **JURJOVEC**
Ljubljana, Stritarjeva ul. 15

Priporoča svojo veliko in krasno zalogo angleškega in češkega blaga za gospe in dame

Vedno zadnje novosti v zalogi

Državnim nameščenoem nudimo nakup na obroke